

SABAH

Bu ne biçim seferberlik?

Fahrettin Altun

CHP seferberlik başlatmış! Teröre karşı olacak değil ya!

Anayasa değişikliği teklifinin geçmemesi içinmiş bu seferberlik.

Malum, bugün itibariyle anayasa değişikliği teklifi Meclis genel kurulunda görüşülmeye başlanacak.

CHP, Anayasa komisyonunda gösterdiği tavır genel kurulda da gösterecekti.

Kantin solcusu vekillerini öne sürüp türlü şaklabanlıklar yapacaklarmış.

Allah vere de spray boyayla Meclis duvarlarına slogan yazmasalar!

Öncelikli amaçları teklifin TBMM'den geçmesine engel olmaları.

Bunun için öncelikle MHP'li milletvekilleri üzerinde yoğunlaşacaklarmış.

Halbuki o çok istedikleri Meral Akşener MHP'nin başına gelse, hiç bunlara gerek olur muydu? Ne yaparsınız ki alavere, dalavere siyasetiyle anca bu kadar yol alınıyor.

CHP eğer referandum kararının çıkmasına engel olamazsa bu takdirde sokaklara inecekmiş!

Halbuki sokaklara ineneğini meydanlara çıksanız, adam gibi muhalefet yapsanız.

Kemal Kılıçdaroğlu "vatandaş can derdinde bunlar başkanlık" diye mesaj veriyor.

"15 yıl ülkeyi yönetip kan gölüne çevirdiler, şimdi başkanlık istiyorlar" diyor. Herkes kör, âlem de sersem!

Bir sensin akıllı Kemal Bey!

Türkiye'nin bugün karşı karşıya kaldığı terör tehdidi tam da Türkiye kendi ayakları üzerinde duramasın diye karşımıza çıkarılıyor.

Bugün karşı karşıya kaldığımız kalles saldırılar tam da devlet milletinin istediği şekilde yeniden inşa edilemesin diye oluyor.

Bu millet de, bu anayasa değişikliği teklifinin sahipleri de Cumhurbaşkanlığı sistemine geçtiğimizde bütün sorunlarımızın birdenbire ortadan kalkacağını düşünmüyorlar.

Fakat Türkiye'nin yönetim sistemi demokratik

bir çerçeve içinde işler hale gelirse o takdirde sorunlarıyla vakit kaybetmeden halleşme imkânı doğar.

Anlamsız iç çekişmelerle vakit kaybedilmez.

Çift başlılık ortadan kalkar, istikrarlı bir siyasi yapı içinde hızlı kararlarla yol alınabilir.

En kötüsü de ne biliyor musunuz?

İnsanın kendi yararına olanı bilememesi.

Gerçi Kemal Bey CHP'nin başında ne kadar kalır bilemem ama eğer işleyen bir sistem

kurulur ve CHP de yapıcı bir muhalefet

yapmaya başlarsa o takdirde iktidar alternatifi haline dönüşebilir.

Kemal Bey'in ve yeni CHP'li kentin solcusu dostlarının direnci CHP'nin iktidar alternatifi olmamasına da aynı zamanda.

Fakat o vakit şimdiki gibi gayri milli ve konforlu bir muhalefet imkânı kalmayabilir.

Çünkü eğer sahnede kalmak istiyorsanız o takdirde milletin bütününe hitap ederek siyaset yapacaksınız.

Şimdiki gibi kendinizi milletin seferberliğinden azade tutamazsınız.

Hele ki Batı'da hazırlanan ve bu ülkenin milli birliğini ortadan kaldırmaya dönük kötücül projelerin taşeronluğunu yapamazsınız.

Terör örgütü Türkiye'deki toplumsal fay

hatlarını tetiklemek ve bir iç savaş ortamı

oluşturmak üzere bir eylem yaptığında onun

istediği mesajları vermek için vakit

kaybetmeden mikrofon başına geçemezsiniz.

Yılbaşı gecesi gerçekleşen ve bizim

vatandaşlarımızın, bizim misafirlerimizin

katledildiği bir terör saldırısını bizi sıkıştırmak için kullanamazsınız.

Sözcünüze "milyonlarca insan

yaşam biçiminden dolayı kendisini tehdit altında

hissediyor" mesajı verdirterek terör örgütlerinin

işini kolaylaştıramazsınız.

Belki de bunu çok iyi biliyor, belki de bunun

ızdırabını çekiyorsunuz, kim bilir?

STAR

Meclis ve Millet İradesine Saygısızlık

Mehmet Metiner

Anayasada yapılması öngörülen değişiklikle Meclis'in devre dışı bırakılacağı iddiası üzerinden "diktatörlük" suçlaması getiren CHP'nin yaptığı nedir Allah aşkına?

Cumhurbaşkanlığı sistemi eşittir diktatörlük denklemini üzerinden laf üreten CHP'nin, görünen o ki ne siyaset kurumuna saygısı var, ne de Meclis ve millet iradesine...

Yapılmak istenen şey nedir?

Başbakanlık yetkilerinin, milletin doğrudan seçeceği Cumhurbaşkanına devridir.

Aradan Başbakanlık makamı çıkartılarak yürütme organı tekleştiriliyor.

İkili bir yürütme organı üzerinden ortaya çıkan siyasal krizleri aşmayı amaçlayan ve milletin kendisinin doğrudan seçtiği Cumhurbaşkanı marifetiyle yönetileceği bir sistemin diktatörlük olarak nitelendirilmesi hakikaten kabak tadı vermeye başladı.

Meclis'in devre dışı bırakılacağı iddiası kocaman bir çarpıtmadan ibaret...

Esasen Meclis'i devre dışı bırakan CHP zihniyetidir.

Sadece Meclis'i değil, millet iradesini de hiçeştiren bu CHP zihniyeti tehlikeli bir biçimde küstah ve tehditkâr bir dile yaslanmaktadır.

Kılıçdaroğlu'nun son günlerde açığa vurduğu dil, tahammül ötesi bir iç savaş çığırtkanlığı üzerine oturmaktadır.

Her gün akla ziyan suçlamalarla, dahası ve en fenası hakaret ve tehditlerle demokratik siyasetin özünü tahrip ederek toplumsal barışı bozan Kılıçdaroğlu, sahiden çizmeyi aşıyor artık.

***

Şimdi doğru oturup doğru konuşalım.

Yapılmak istenen sadece hükümet biçimiyle alakalı kısmi bir anayasal değişikliktir, topyekûn yeni bir anayasa değil. O yüzden, konsensüs olmadan anayasanın yapılamayacağı iddiası hoş gibi görünen ama boş bir iddiadır. CHP ve HDP istemiyor diye Meclis'te çoğunluğu bulunan AK Parti ve MHP'nin idari sistem değişikliğine dair anayasal bir değişikliğe asla kalkışmaması gerektiğine dair tehditkâr ifadeler, her şeyden önce Meclis'in iradesine çok büyük bir saygısızlıktır. Ne yani, CHP ve HDP karşı çıkıyor diye anayasal değişiklikler yapılmayacak mı? Asıl o zaman Meclis iradesi azınlık bir grup tarafından bloke edilmiş olmuyor mu? Prensipten Meclis, dilediği her konuda, her türlü anayasal değişikliği yapma hakkına sahiptir. Başka türlü Meclis iradesinin devre dışı bırakılması anlamına gelir.

Meclis, millete rağmen veya millettten kaçırarak bir değişiklik yapma yoluna gitmemektedir. Her hâlûkârda son sözü milletin söyleyeceği bir süreç söz konusu. Bir başka deyişle, öngörülen yeni hükümet biçimiyle ilgili son kararı millet sandıkta verecektir. Kimsenin Meclis'teki çoğunluğu üzerinden, millet iradesini devre dışı bırakmak gibi bir amacı yok. Tam tersine, Meclis'te referandum seçeneğini devreden çıkartan 367 sayısına ulaşılsa bile bu değişikliğin millete götürüleceğini vadeden bir iktidar partisi var.

***

CHP'nin "Meclis rejim değişikliğini görüşemez" iddiası hem bir çarpıtma, hem de derin bir güvensizlik içeriyor.

Çarpıtma şu: Cumhurbaşkanlığı sistemiyle rejim değişmiyor, sadece hükümet modeli değişiyor.

CHP'nin rejimden kastı Cumhuriyet ise şayet; Cumhuriyetle ne AK Parti'nin, ne de MHP'nin bir sorunu var.

Yok kastı laiklik ise, bu da akla ziyan bir iddia olur.

Çünkü yürütme organının tekleştirilmesinin laiklikle hiçbir alakası olamaz.

Hem, CHP'nin kendi laikçilik anlayışını bir "din" veya "dogma" gibi dayatması da demokrasiyle bağdaşmaz.

Köşe Yazıları – 09/01/2017

Herkesin din yorumu da, laiklik yorumu da kendinedir.

Bu ülkenin, bu devletin, bu rejimin sahibi CHP değil, millettir...

Kendini efendi/sahip gören CHP zihniyeti, bir daha geri gelmemek üzere tarihe uğurlanmıştır.

CHP, anayasa değişikliğinin millet tarafından reddedileceğini söyleyip duruyor. İyi hoş, o zaman ortamı bu kadar germenin ve iç savaş çığırkanlığı yapmanın manası ne?

Meclis'in iradesini yok sayan ve millete güvensizliği esas alan CHP zihniyeti, özünde "azınlık diktatörlüğü"nü barındırmaktadır.

Anayasa değişikliğine "evet" diyenlerin "hain" olduğunu söyleyenlerin, Meclis'e ve millete saygılarının olduğu söylenebilir mi?

AKŞAM

Sandık göründü vesayetçiler tedirgin...

Markar Esayan

Bugünden itibaren TBMM'de ülkemizin demokrasi tarihinde milat olacak anayasa değişikliğinin görüşmelerine başlanacak.

Öncelikle hayırlı olsun.

Anayasa değişikliği paketinde daha evvel CHP'nin de bulunduğu önceki komisyonda ortaklaşa kabul edilen yedi madde de bulunuyor. İçinde askeri yargının kaldırılması ve yargı bütünlüğünün sağlanması ile ilgili maddelerin de bulunduğu düzenlemelerden bahsediyorum.

Lakin tabii ki yürütmeyi "**Cumhurbaşkanlığı**"na veren değişiklik gerçekten de en önemlisi...

Bu değişiklik, tüm özelliklerinden önce, demokratikleşme adına Türkiye'nin en büyük reformlarından birisi olacak. Çünkü üç önemli gücü, yani kuvvetler ayrılığını oluşturan üç sac ayağını da halkın iradesine emanet ediyor. Yasama, yürütme ve yargı...

İşte CHP için rahatsız edici olan da bu.

CHP bu yüzden bu değişikliği bir varoluş sorunu olarak görüyor ve buna engel olmak için her şeyi yapmayı göze almış gibi.

Bir şekilde anlaşılır; çünkü varlığını "**vesayetçi parlamentarizm**"e endekslemiş bir parti CHP...

Kaset komplosu ile "**şahken şahbaz**" olmuş bir parti üstelik.

Bu değişiklik ile mesela artık 2007 yılındaki gibi "**367 kumpası**" mümkün olmayacak. Yasamayı seçen halk, yürütmeyi de diğer bir sandıkla seçecek. Aynı gün önüne gelen iki ayrı sandık ile hem yasamayı hem yürütmeyi doğrudan halk atayacak. Araya kumpas sokmak mümkün olmayacak. Kimi seçtiğini, kimden hesap soracağını da bilecek.

Değişiklikle, bağımsız olduğu kadar "**tarafsız**" olduğu da kayda geçirilen yargı, 367 gibi kumpaslara, darbe bریفinglerine alet edilemeyecek.

Ülke her açıdan normalleşecek. Hasılı cumhurbaşkanlığı sisteminin verimlilik, hız ve istikrar gibi pratik faydaları kadar demokratikleşme açısından tarihi önemine de vurgu yapmak gerekiyor.

1924 Anayasası eğer 1960 ve 1980 darbeleri ile rayından çıkartılıp, vesayetçi parlamentarizme dönüştürülmeseydi, bugün böyle bir sorunumuz olmayabilirdi.

Ama şimdi var ve en ciddi sorunumuz olmuş durumda.

Şu yalanı da artık açığa çıkaralım. Sistemimiz parlamentarizm değildir. Böyle bir sistem dünya üzerinde yok. Ne at, ne eşek, katır bile değil. Seçilmişlerin üzerine atanmışları veya darbecileri vasi tayin eden, demokrasimizin gelişimini en az yarım yüzyıl durduran, milleti devletine yabancılaştıran, ülkeyi fakir ve güçsüz bırakan bir deli gömleğinden bahsediyoruz.

Vesayetçi parlamentarizme en büyük darbeyi halk 2007 yılındaki anayasa değişikliği referandumunda vurdu. Kenan Evren'e göre düzenlenen sorumsuz ama çok güçlü Cumhurbaşkanı' nı 367 krizi sonrası artık halk seçecekti.

Dolayısıyla, hem 1961, hem 1982, hem de 2007 düzenlemeleri ile aslında Cumhurbaşkanlığı sistemine daha yakınlaştık. Kısa bir çizgi çekerek bu hattı demokratik şekilde Cumhurbaşkanlığı sistemine tamamlayacağız.

Ve bunu halk yapacak.

Yani CHP' nin “**Tamam sistemde sorun var ama gelin parlamenter rejimi güçlendirelim**” argümanı halka karşı bir saygısızlık, verilen mücadeleyi yok saymak demek. Çünkü onların teklifi “**Cumhurbaşkanı' nı seçmeyi halkın elinden alalım, Meclis' e verelim**” den ibaret.

Yani asilin nice bedelle elde ettiği hakkı, Meclis' i de bu işe alet ederek vekile geri vermeyi, oradan da eskisi gibi Ali-Cengiz oyunları ile bürokratik oligarşiyi tesis etmek istiyorlar.

Bu sistem Türkiye' yi artık taşıyamaz. Zaten taşıyamadı da... AK Parti dönemi Sayın **Erdoğan'** ın güçlü liderliğiyle sadece bir istisna idi. Hele böyle zorlu günlerde bu hayati eksikimizi bir an evvel gidermek çocuklarımıza en büyük borcumuzdur.

Bu işin partisi, meşrepi, ideolojisi yoktur. Devleti millete emanet etmekten kaçınanlara cevabı halk eline geçecek ilk fırsatta verecektir.

YENİ ŞAFAK

İstikbal Savaşı başlarken...

Aydın Ünal

Mayıs 1960 darbesinin Türkiye' de o andan itibaren işbaşına gelecek hükümetlere verdiği mesaj çok açıktı: “Sınırlarınızı aşmayın. Milletten yetki aldık diyerek, sırtınızı millete dayayarak, devleti idare edebileceğiniz yanılığın asla kapılmayın. Eğer kapılırsanız, işte sonunuz Menderes gibi olur...”

27 Mayıs'tan itibaren seçilmiş iktidarlar “sınırlarını” bildiler; sınırlarını bilmeyen,

yani milletten aldığı yetkiyle, milletin arzuları istikametinde ülkeyi yönetmeye yeltenen iktidarlara ise, kimi zaman uyarıyla, kimi zaman komployla, tuzakla, kimi zaman ekonomik krizlerle, kimi zaman da darbeyle “hadleri, hudutları” bildirildi.

Bugün yaşadığımız zorlu süreç, Milli İstihbarat Teşkilatı'nın başına Hakan Fidan'ın getirilmesiyle başladı.

Silahlı Kuvvetler'den sonra devletin en önemli kurumu olan MİT'in başına, tamamen milli bir ismin getirilmesi, yani istihbarat teşkilatının, milletin seçtiği iktidarın tam inisiyatif kullanmasıyla yeniden şekilleniyor olması, MİT'in gerçek manada millileşmesi, “sınırın” aşılmasıydı.

İktidarı yeniden sınırlarına çekmek gerekiyordu. Fetullahçılar, tam da bunun için, devletin “gayri milli ayarlarıyla” oynayanları devre dışı bırakmak, haddi aşan iktidarlara hizaya getirmek için büyütülmüş, beslenmiş, eğitilmişlerdi. MİT Müsteşarı'nı gözaltına almak suretiyle darbe yapmak istediler. Başaramadılar.

Gezi olayları, 17/25 Aralık darbe girişimi, MİT TIR'ları komplosu, artan DAEŞ ve PKK saldırıları hep “devleti korumak”, iktidara da haddini bildirmek amacıyla devreye kondu. Yine başaramadılar.

AK Parti ve Recep Tayyip Erdoğan, saldırılar karşısında geri adım atmak yerine, sınırların berisine geri çekilmek, boyun eğmek yerine, her seferinde daha güçlü, daha kararlı şekilde milli iradeyi savundular, devletin milletle kucaklaşması için mücadeleyi daha da büyüttüler. Geri çekilmek bir yana, “inlerine gireceğiz” diyerek taarruz başlattılar.

Süreç, Türk Silahlı Kuvvetleri'nin de gayri milli unsurlardan temizlenmesini, TSK'nın da millileşmesini zorunlu kılıyordu. Devletin “elden gittiğini”, devletin millileştiğini, devletin “kontrol dışına çıkıp”

bağımsızlaştığını görenler, son kale olan TSK'yı da kaybetmemek için 15 Temmuz darbesine başvurdular. Yine başaramadılar.

Milletin, devletini millileştirmek, devletini bağımsızlaştırmak için verdiği mücadele artık en son ve en kritik aşamaya geldi.

Bugün başlayan Anayasa değişikliği görüşmeleri, sadece 18 maddenin değişmesi, sadece sistemin değişmesi anlamına gelmiyor.

Bu süreç, Allah'ın izniyle, milletin sahip çıkmasıyla tamamlandığında, Türkiye, devletini tam anlamıyla millileştirmiş, tam anlamıyla bağımsızlaştırmış; devletle milletin tek yürek olmasını, kucaklaşmasını sağlamış olacak.

23 Nisan 1920 sonrasında, Büyük Millet Meclisi, Polatlı ve Haymana'dan gelen top sesleri altında, korkmadan, İstiklal Savaşı'na komuta etmişti; bugün de, Türkiye Büyük Millet Meclisi, patlayan bombalara, tehditlere, alçak terör saldırılarına boyun eğmeden, ülkesinin geleceği adına önemli bir süreci idare edecek.

Rejim değişmeyecek. Tek adam rejimi, diktatörlük rejimi kurulmayacak. Tam tersine, devlet-millet ayrımı ortadan kalkacak, artık devlet ile millet, aynı istikamete bakacak, aynı istikamete yürüyecek. Devleti artık millet yönetecek, devletin istikametini artık millet çizecek.

Bugün başlayan süreçle, Anayasa'nın 18 maddesi değişince, bu değişiklikler milletten de onay alınca, kazanan AK Parti ya da Recep Tayyip Erdoğan değil; kazanan CHP'lisiyle, MHP'lisiyle, HDP'lisiyle, yoksulluyla, zenginiyle, Alevisiyle, Sünnisiyle, Türk, Kürt, Arabı'yla 79 milyon olacak.

ABD ve AB'nin artık alenen destekledikleri PKK, devletin millileşmesini engellemek

için saldıracaklar; boyun eğmeyeceğiz.

CHP, Fetullahçılarının kaset kumpasıyla şekillenmiş üst yönetimiyle devletin millileşmesine itiraz edecek. Biz, CHP seçmeni adına da mücadele edecek, boyun eğmeyeceğiz.

Ya milletiyle hareket eden bağımsız bir devletle yürüyeceğiz geleceğe; ya da millet olarak daracık sınırlar içinde yine zulüm, yine zulüm göreceğiz.

TBMM bugün sadece Anayasa değişikliğini görüşmeye başlamıyor; Kurtuluş Savaşı'mızdan sonraki en büyük varolma mücadelesini, istikbal savaşını başlatıyor.

Allah yar ve yardımcımız olsun; ülkemize, milletimize, devletimize şimdiden hayırlı olsun.

YENİ ŞAFAK

Anayasa değişikliği ve liderlik

Yasin Aktay

Türkiye'nin yönetim sisteminde şimdiye kadarki en köklü değişikliği getirecek olan Anayasa değişikliği teklifi bugün itibariyle TBMM Genel Kurulu'nda görüşülmeye başlanacak. Anayasa gereği iki tur şeklinde ve tahminen 15-20 günlük bir süreye yayılacak olan bu görüşmeler boyunca millet olarak Anayasa yapmanın bir milletin işi olduğu gerçeğini beraber hissedeceğiz, beraber yaşayacağız.

Ne de olsa Anayasa bir toplumsal sözleşmedir ve bu sözleşmenin tam anlamıyla hissedilebilmesi için halkın mümkün merteye katılımının sağlanması çok önemli.

Türkiye'nin Anayasa tarihi ne yazık ki bir "sözleşme"nin ruhuna uygun bir biçimde gerçekleşmiş anayasa tecrübesi ne yabancı bir tarihtir.

Bir sözleşme olarak anayasalar halkın önüne genellikle darbelerden sonra konulmuş ve adeta silah zoruyla veya psikolojik harp hileleriyle ikna edilerek imzalatılmış senetler gibi iş görmüş. O yüzden zorun biraz hafiflediği veya hilenin fark edildiği andan itibaren bu senetlerin geçersizliğine dair yükselen bilinç bir süre sonra ayrı bir psikolojik komplekse dönüşmüştür.

1982 yılında başımıza ne gelmiş olduğunu 35 yıldır tartışıp duruyor, böyle bir darbe anayasasına yüzde 92 oy vermek durumunda kalmış olmanın toplumda ürettiği kompleksi aşmaya çalışıyoruz. Ama tam da işin kompleks kısmı burada kendini hissettiriyor. Her aşma çabası karşısında beklenmedik muhalifler ve dirençlerle karşılaşmış işi daha da kompleks hale getirmektedir.

12 Eylül'ün mirasıyla birlikte yargılanmasını da içeren anayasa değişikliğine en çok 12 Eylül'ün birinci dereceden mağdurlarının şiddetle muhalefet sergilemiş olması bu kompleks konunun en çarpıcı örneklerinden birini oluşturmuştu, örneğin. Yatıp kalkıp 12 Eylül'e söven bazı sol çevreler, AK Parti böyle bir hesaplaşmanın siyasi yükünü üstlenince neredeyse "kendi intikamımızı kendimiz alıyoruz, 12 Eylül'le hesaplaşmak size mi düştü?" tribi yapmakla kalmadı, o hesaplaşmayı ebediyen imkansız kılacak şekilde sürece muhalefet etti.

Gündemimizdeki anayasa değişikliği teklifi münhasıran hükümet sistemiyle ilgili bir tekliftir ve tabii ki topyekun yeni bir anayasa teklifi değil. Çünkü nihayetinde iki partinin mutabakatıyla oluşmuştur. Bu haliyle de, yani iki partinin bir araya gelerek halkın beklentilerine uygun bir metin üzerinde beraber çalışabilme tecrübesi Türkiye'nin demokrasi seviyesi açısından başlıbaşına bir kazanımdır.

Keşke diğer partilerle de ortak zeminler oluşturulabilse veya artırılabilse veya var

olan ortak zeminler üzerinde bir beraber çalışma kültürü oluşturulabilir. Esasen, darbelere, teröre ve dış müdahalelere karşı olmak, demokrasiden yana olmak, ülkenin bekası ve yararı gibi konularda duyarlılık alanlarını geliştirme yönünde herkesin asgari bir sorumluluğu olması gerekiyor.

Ne yazık ki, bu yoksa, bir parti başka bir partinin mensuplarına bu sorumluluğu aşılayamıyor. Partilerin bu sorumlulukları kendi içlerinde değerlendirmeleri gerekiyor. Hangi ülkenin siyasi partisi olduklarını, hangi milletin bir parçası olduklarını ve siyasetlerinin o milletin yararını ne kadar gözetiyor olduğunu değerlendirmek her partinin birincil sorumluluğudur. Esasen milletvekili yemininin metinsel içeriği bir sürü sorun taşısa da, nihai anlamı ve mazmunu tam da budur.

Yeni Cumhurbaşkanlığı sisteminin bütün içeriği ortaya çıkmıştır. Bu sistemin en büyük kazanımı ülkenin siyasal beden bütünlüğünün sağlanacak olması ve bu siyasal bedenin organları arasındaki uyum ve koordinasyonun çok daha güçlü bir biçimde gerçekleşecek olmasıdır. Bunun pratik sonucu yönetimde belirsizliğin ve istikrara yönelik risklerin giderilmesi olacaktır.

Esasen Türkiye AK Parti iktidarında tek başına iktidar dolayısıyla işin istikrar ve belirlilik kısmını şu ana kadar kazasız belasız gerçekleştirdi. Ancak bu, büyük ölçüde AK Parti lideri Recep Tayyip Erdoğan'ın halk tarafından gördüğü istisnai kabul dolayısıyla böyle olmuştur. Esasen Erdoğan gibi bir liderde bunca seçim boyunca ısrar etmiş olması, halkın ne demek istediğini yeterince gösteriyor. Her seçimin sonucunda halk kendisini hiç aldatmayan, kendisinden ayrı görmediği, duruşuyla, dirayetiyle, vefası ve insaniliğiyle ama yanı zamanda başarılı yönetimiyle de bir liderin işin başında kalmasını istiyor.

15 yıldır daha önce hiçbir lidere vermediği bir krediyi Erdoğan'a veren halkın bu

yetkilendirmesinin zımında bir yönetim sistemi tarifi de var. 12 seçim boyunca halk sadece Erdoğan'ı seçmiş olmadı, Erdoğan'ı seçerken birçok konuda ne istediğini de en açık ve en anlaşılır şekilde söylemiş oldu. Bunu hala anlamayanlar varsın kendi ideolojik takıntılarında debelenip dursunlar.

Toplumun beden bütünlüğünü temsil eden ve gerçekleştiren bir lider bir toplum için en güçlü sosyal sermayedir. Bu lider bir başkanlık sistemi veya bugün gündeme gelen şekliyle bir Cumhurbaşkanlığı sistemi olmadığı halde ülkeyi bu süre içinde bu seviyeye getirdi.

Erdoğan'ın şahsından bağımsız olarak da düşündüğümüzde, parlamenter sistem içinde bu lider tipi yeterince çıkmıyor ve bu yüzden Türkiye hiçbir zaman beden bütünlüğü içinde devlet, milleti ve diğer organlarıyla tutarlı bir duruş ve siyaset ortaya koyamıyor. Türkiye'nin yüzyıllık siyasi tarihini bir de bu açıdan okusak, bu ifademizi doğrulayacak yüzlerce örnekle karşılaşırız.

Önerilen Cumhurbaşkanlığı sisteminin bir tür kuvvetler birliğine götüreceği ve bu yüzden yürütmeyi aşırı güçlendirip meclisi zayıflatacağını söyleyenlere öncelikle sadece mevcut durumun hangi "kuvvetler ayrılığı" ilkesini gerçekleştiriyor olduğu sorusuyla yüzleşmelerini önermekle yetiniyorum. Bugünkü sistem, tamamen mevcut parlamenter sistemin tabiatı gereği, yasama ile yürütmenin fiilen bir olduğu bir sistem değil mi? Aksine Cumhurbaşkanlığı sisteminde yasama ve yürütme birbirinden tamamen ayrılmış olacak, Meclis asli rolüne, yani yasama ve denetleme rolüne çok daha fazla yoğunlaşmış olacak.

Önümüzde tamamına ermesini temenni ettiğimiz, uzun bir süreç var nasılsa, teklifi daha çok tartışmaya devam edeceğiz.

YENİ AKİT

Savaş başlıyor

Abdurrahman Dilipak

Son dakika haber: AB PARÇALANMAYA DOĞRU GİDİYOR. Almanya'da Başbakan Angela Merkel'in Hristiyan Demokrat Birliği Partisi'nin iktidar ortağı olan Almanya Sosyal Demokrat Partisi'nin lideri, Başbakan yardımcısı Sigmar Gabriel, Der Spiegel'e konuştu ve "**Almanya'nın Euro bölgesinde kemer sıkma politikaları konusundaki ısrarı, Avrupa'yı her zamankinden daha fazla bölünmüş hale getirdi ve Avrupa Birliği'nin dağılma ihtimali ufukta belirdi**" dedi.

Ben yazıyordum, birileri dalga geçiyordu. Onlar AK Partinin bölünüp parçalanmasını, Türkiye'nin bölünüp parçalanmasını bekliyorlardı. Sonuç ortada. Bekleyin, bakın daha neler olacak! Gidişat o ki, Türkiye ile ABD arasında yakın gelecekte son derece önemli krizler yaşanacak. Önce 20 Ocak'ı beklemek, ardından olabilecekleri görmek gerekiyor.

Zaten AB ile ciddi bir sorunumuz var. Gidişat krizin daha da yoğunlaşacağını gösteriyor. Çünkü Avrupa giderek faşizme doğru kaymaya devam ediyor.

Öte yandan; NATO ile kriz kapıda. İncirlik konusu 15 Temmuz'dan beri gündemde. Darbe girişiminin ardında NATO'nun olduğu iddiası tek başına yeteri kadar sinir bozucu.. En son iddia İstanbul'daki terör saldırısının arkasında Gladyo'nun olduğu iddiası. Bu iddia sahiplerine göre GLADYO B'nin gerçek ismi JSOC'tu. Yani **The Joint Special Operations Command. Müşterek Özel Operasyonlar Komutanlığı**. Bu oluşum ABD'nin içinde kuruldu, sonra ağ gibi yayıldı. El Kaide de, DEAŞ da bunların eseriydi!

ABD'nin hem Gülen'e, hem de PYD'ye sahip çıktığı biliniyor.. NATO ülkeleri de hem FETÖ hem de PKK-PYD terör örgütü militanlarını korumaya devam ediyor.

Peki şu iddialara ne demeli: ABD, Suriye'deki kampta PKK'lı teröristlere askeri eğitim veriyor. Afrin kampında ABD'li askerlerin eğittiği PKK'lılar Türkiye'de eylem yapıyor. Türkiye'ye karşı örtülü bir savaş veriyor. İstihbarat birimleri tarafından Başbakan Yıldırım'a sunulan rapora göre, PKK'ya verilen silahlarla 'modern bir askeri birlik' kurulabilir. PKK'nın, sözde kantonlara inen hafif ve ağır silahlar ile birlikte, önemli miktarda cephaneyi Münbiç - El Bab - Afrin hattına naklettiği gelen bilgiler arasında. Silah eğitiminin de bizzat ABD'liler tarafından "**hızlandırılmış kısa dönem kurslar**" biçiminde veriliyor.. Bu kamplarda aynı zamanda PKK-PYD ile birlikte hareket eden Hristiyan güçler, Ezdiler de var. Hristiyan gerillalar arasında yerli milisler kadar, Afrika, Latin Amerika, Avrupa, Asya, Balkanlar ve Rusya'dan gelenler de var. Bu koalisyona verilen silahlar arasında uçaksavarlar, Döckalar, Kalaşnikof, Dragunov ve G-3 otomatik piyade tüfekleri yer alıyor. ABD bu paramiliter gruplara sadece silah ve mühimmat desteği değil savaş eğitimi de veriyor.

Bu konuda başka iddialar da var. Bunlar arasında uygun tipler ve başarılı elemanlar **Gladio-B**'ye alınıyor ve bölgede operasyonlar için özel bir operasyon timi oluşturuluyor.. Yani ABD ve NATO sadece destek vermiyor, bu kaynaktan kendisi de en azından istihbarat ve insan kaynakları açısından besleniyor.. Ha, bu arada Gezi kalkışmasında Taksim'i savaş alanına çeviren "**Geziciler**"in oluşturduğu "**Birleşik Haziran Hareketi**", laiklik üzerinden milletimizi provoke etmeye devam ediyor. Yani birileri yine iş başında.. Bu ve bunların kimler tarafından kullanıldığını, yönlendirildiğini artık çok iyi biliyoruz.. Bakın soğuk savaş yeniden başladı.. 15 Temmuz bu anlamda bir kırılma noktası.

Zaten bu savaş, olaylar bu şekilde gelişmese de bir şekilde başlayacaktı. Çünkü BOP üzerinden ilk etapta 22 ülkenin sınır, rejim ve iktidar yapıları değiştirilecekti. Bu soğuk savaş dalgasının ilk etkisi Kuzey Afrika, Arap yarımadası ve ön Asya'da kendini gösterecekti.. “**Arap Baharı**” dedikleri buydu aslında. “**İslam and Democracy Fontation**” bunun için “**Demokrasi**” etiketi ile soğuk savaş için “**Özgürlük, acıklı, yeniden yapılanma**” hareketleri için hazırıdı.. Bizdeki “**Gezi**” aslında böyle bir planın bir parçasıydı.. Kademeli olarak İran, Balkanlar, Kafkasya, ön Asya, Nil Vadisi ve tüm Afrika'ya doğru genişleyecekti.. Ama evdeki hesap çarşıya uymadı!

Bu arada; Trump'ın akıbeti hâlâ belli değil.. Bu yeni başlayacak savaş, eski soğuk savaştan ibaret değil. ABD kendi içinde de ayrıştı.. Bu kez kriz çok daha derin. Trump'ın göreve gelip gelmeyeceği belli değil. Gelse de, gelmese de kriz derinleşerek devam edecek. Trump'ın göreve başlasa bile görevini salimen tamamlayıp tamamlayamayacağı belli değil. Başkanlık seçimlerinin meşruiyetine ilişkin tartışmalar son yayınlanan raporla daha da içinden çıkılmaz bir hal aldı. **CIA**, **FBI** ve **NSA**'in ortak hazırladığı 25 sayfalık raporda, Moskova açık bir şekilde Trump'ın seçimleri kazanması için devreye girmekle suçlandı. Raporda, Demokratların adayı Hillary Clinton'ı itibarsızlaştırarak Donald Trump'ın seçimleri kazanmasını sağlamak için siber saldırı emrini Rusya Devlet Başkanı Vladimir Putin'in bizzat verdiği belirtildi. Peki şimdi ne olacak. Seçimler yenilenecek mi? Seçimler tartışmalı eyaletlerde mi, bütün eyaletlerde mi yenilenecek. O zamana kadar ülkeyi kim yönetecek. Partiler eski adaylarla mı yola devam edecek yoksa adaylar da değişecek mi? Sonuç değişmezse ne olacak. Değişirse bu kez kaybeden taraf itiraz eder ve belge sunarsa ne olacak?

Bana göre ABD içeride birlik sağlamak ve halkın bölünmüşlüğü, “**ölümü gösterip hastalığa razı etmek için**” gizli bir el 11 Eylül'ü hatırlatan bir dış tehditle giderek can

sıkın siyasi tartışmaları durdurmak isteyebilir.. Şimdi, 20 Ocak'ı bekleyeceğiz. Trump eğer yemin eder ve göreve başlarsa Nisan sonuna kadar, yani 90 günlük bir süre içinde olmaları görmek lazım.. Sonrası adım adım devam edecek, yaşayanlar görecek!

Mayısı bekleyelim. Hem Türkiye, hem bölge, hem AB, ABD ve NATO'da olmaları görmek için biraz daha beklememiz gerek, ama tabii ki, bu arada yapacak çok işimiz var. Suriye, DAESH, PYD, PKK, FETÖ, NATO, ABD, AB ile ilişkiler, Anayasa referandumu ve yeni hükümet teşkili hepsi bu zaman dilimi içinde gerçekleşecek..

Bakın 2017'nin ilk çeyreği çok önemli.. Açık ve istikamet bu zaman diliminde şekillenecek gibi. Sonrası o istikamette devam edecek. Birilerinin “**Vay**” haline.. ABD'nin, İsrail'in, NATO ülkelerinin, İngiltere'nin, AB'nin vay haline ki, ne “**vay!**” Ve tabii sadece Şeytan'ın rızasının tecellisinin vesilesi olanlar için değil, içeride ve dışarıda onların muhibleri için de vay onlara! Allah servet ve iktidarı halklar ve ülkeler arasında evirir çevirir! Selam ve dua ile..